

τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἐπιθεώρησιν ταχεῖαν μὲν ἢς τινος ὅμως ἡ μνήμη ἐμειβε κεχαραγμένη ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἐπανελάβον σήμερον ἐν ἀνέτει, ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις δημοσιευθέντι καταλόγῳ τοῦ Κ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ. Ἐξ αὐτοῦ, διαλαμβάνοντος χιλίους καὶ ἐπέκεινα τίτλους βιβλίων, μαυθάνομεν τί, ἐν ἐλλείψει ἐθνικῶν τυπογραφείων, ἐπραξαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ φιλόξενα πιστῆρια τῆς Ρώμης, τῆς Βενετίας, τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Βιέννης, ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτητίας πολέμου· τόσῳ δὲ μᾶλλον κατέστησε ζωηρότερας τὰς ἀναμνήσεις μου τὸ πολῦτιμον τοῦτο πόνημα, ὅσω ὁ ἐκδόσας αὐτὸ, διακεκριμένος βιβλιόφιλος, ἐξελέξατο ἄλλοτε τὰ βιβλία τὰ ὅποια μ' ἐδείξεν ὁ λόρδος Γουλφρὶδ, καὶ διετέλεισεν ἐπὶ πολὺ ἐραρεῦν τῆς Ἰονίου βιβλιοθήκης, τῆς συστηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου φιλέλληρος.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον τοῦ Κ. Βρετοῦ (οὗ τινος τὸ ὄνομα διακρινίσθη εὐτυχῶς καὶ διατινῶν φιλολογικῶν δοκιμίων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καταχωρηθέντων ἐν τοῖς ἡμετέροις περιοδικοῖς συγγράμμασιν), εἰς τὸ ἔργον, λέγω, τοῦτο, διότι ὁ εὐφυὴς καὶ σοφὸς Νοδιέρ ἀπέδειξεν ὅτι καὶ εἰς κατάλογος εἶναι ἔργον ἄξιον λόγου, εἰς τὴν εἰκόνα αὐτῆς τῶν ἐπὶ τετρακόσια ἔτη Ἑλληνικῶν γραμμάτων, τολμῇ νὰ προσκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν πολυαρίμων ἀναγνωστῶν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδας, εἰ καὶ κινδυνεύει νὰ θεωρηθῇ καὶ δεῦτερον ὑπέρημαχος ὑποθέσεως ἀπεγθοῦς μὲν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, τὴν ὁποίαν ὅμως, ὅσοι ταχὺς καὶ ἂν προχωρήσῃ οὗτος, δὲν θέλει κατερθῶσει νὰ ἐξαφανίσῃ.

Ὁ κόμης ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

— Εἰς Ἀγγλίαν ἐγένετο ἐσχάτως ἐφεύρεσις, ἥτις μερίστην ὑποτίθεται ῥοπήν εἰς τῶν ἡλεκτρικῶν τηλεγράφων τὴν ἐφαρμογὴν, ἐπὶ τόπων διαχωρισμένων ὑπὸ θαλάσσης. Ἄλλοτε, ὅτε μεταξὺ δύο τόπων ὤκειντο αὐτοὶ τε σκιδόντα, σάμασά τε ἡγήσασα, ἢ ἡ κοινωνία μεταξὺ τῶν τόπων ἐκείνων ἦν πολλοῦ χρόνου ἔργον, καὶ ἐξέθετο εἰς μωρίους κινδύνους, σήμερον λεπτὸν σύρμα, παρακολουθεῖν τὰ συμβαίνοντα, ἀναβαίνον εἰς τὰς κορυφὰς αὐτῶν, καὶ βυθίζομενον εἰς τὰ βάραθρα, φέρει ἐν ῥεπῇ ὁφθαλμοῦ,

τῇ ταχύτητι τοῦ στοχασμοῦ, ἀπὸ ἀκρῶν μέχρι ἀκρῶν τῆς στερεᾶς, τὰς ἀγγελίας καὶ τὰς ἰδέας. Ἀλλ' ἡ ἡγήσασα θάλασσα ἐπικαλοῦται μέχρι τοῦδε, σχεδὸν ὡς ἐπὶ Ὀμήρου, παρεμβάλλουσα ἀνυπερβλήτα προσκόμματα εἰς τὴν ἀμεσὴν ταύτην καὶ στιγμιαίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συγκοινωνίαν. Ἐς μεγαλουργημα ἐβωρήθη, καὶ τῷ ὄντι μέγιστος κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως θριαμβὸς ἦν, ὅτι τὸ ἀγγελιοφόρον σύρμα ἔξευξε τὸν Βρετανικὸν πορθμὸν ἄλλὰ καὶ τοῦτο μετὰ μεγίστων συνεδωτο δυσχερειῶν, δαπανῶν καὶ φόβων, μή τις ἀγκυρα πλανηθεῖσα τὸ παρασύρῃ, μή τις κυμάτων ἀναβρασμὸς τὸ θραύσῃ, μή τις τὸ καταπῇ λαίμαργος καρχαρίας. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἤδη αὐτὴ μάλιστα ἡ θάλασσα καθίσταται ὁ ἀδάπανος τῆς κοινωνίας αὐταγωγὸς, οὐχὶ πλέον διαιρούσα, ἀλλὰ συνδέουσα τὰ μᾶλλον ἀπωκισμένα μέρη τῆς γῆς, καὶ οὐχὶ τὴν τηλεγράφον δεχομένη, ἀλλ' αὐτὴ γινομένη τηλεγράφος. Σκωτῆς τις, οὗ ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα, εἶναι ὁ πρῶτος τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἐφευρετής· ἀλλὰ δυστυχεῖς δι' αὐτὸν περιστάσεις περιῆλθον εἰς ἄλλον τὴν δόξαν τῆς ἀνακαλύψεως του. Τὸν ἀκάματον ὅμως ταῦτον τῆς ἐπιστήμης ἀγωνιστὴν δὲν κατέβαλεν ἡ πρώτη ἀποτυχία. Ἡ ἀνεξάντλητος διάνοιά του, τὴν πρώτην θαυμασίαν ἀνακάλυψιν ἥτις τοῦ ἀφηρέθη, ἀντικατέστησε δι' ἄλλης οὐχ ἥττον θαυμασίας. Εἰς τῆς πόλεως Πορτσμουθης μικρὰν λίμνην ἢ δεξαμενὴν τοῦ μύλου, ἔχουσιν πλάτος πεντακοσίων ποδῶν, εἰς τὴν μίαν ὁχθὴν ἐβύλισε τὴν ἀκρὰν τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος, συνωδεύομένην μετὰ μηχανῆς ἣν ἐφεύρε, καὶ ἄλλην ἀκρὰν εἰς τὴν ἀντιπέραν ὁχθὴν, καὶ αἱ ἀγγελίαι μεταδίδοντο ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην διὰ τοῦ ὕδατος, ὡς ἂν τὸ διεπέρα ἡλεκτρικὸν σύρμα κατὰ πλάσαν αὐτοῦ τὴν ἑκτίαν. Οἱ εἰς τὴν ἀποπείραν παρευρεθέντες, καὶ διεύθυναντες αὐτὴν, ἦσαν μηχανικοὶ ἐκ τῶν μύλων πεπαίτευ ἄων τῆς Ἀγγλίας, καὶ οὗτοι βεβαίως εἶπεν οὐδὲν καλῶς ὅπως ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα ἐφαρμόσῃ ἐπίσης ἐπιτυχῶς εἰς αὐτὸν τὸν Βρετανικὸν πορθμὸν, καὶ εἰς ἐφ' ἑστέρας θαλάσσας, ὥστε ὁ ἡλεκτρικὸς τηλεγράφος, ὅστις μέχρι πρό ὀλίγου εἶχεν ὄριον ἀνυπερβλήτων τὴν θάλασσαν, αὐτὴν θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ κορυφαίον ὑπηρεσίαν, ἢ μᾶλλον διὰ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης ἡ θάλασσα ἀναγνωρίζεται φυσικὸς ἡλε τρικὸς τηλεγράφος μεταξὺ τῶν στερεῶν.

— Πιστὰ τοῖς ἀρχαιοτάτοις ἐπαράττει ἡ ἰδέα ὅτι ὑπῆρχεν ὑποθαλάσσιος διαδὸς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Συρακουσῶν πρὸς τὴν ἐμπροσθὴν αὐτῆς κειμένην νῆσον τῆς Ὀρτυγίας. Κατ' ἐπιστολὴν ἐκ Νεαπόλεως, τῆς 15 Ἀυγούστου, ἡ διόδος αὕτη ἀνακαλύφθη τῷ ὄντι ὑπὸ τῶν γνωστῶν Σικελῶν ἀρχαιολόγων τῶν Κ. Κ. Σαντ. Πλία καὶ Καβατέρου. Εἶναι δὲ αὕτη ὑδραγωγεῖον, οὗ σὰ θεμέλια εἰσὶ τείνιμα εἰς βάθος ἑκατὸν δέκα σπιθαμῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καὶ ὑπερέχον δεκαπέντε πόδας ὑπὲρ τὸν κορυμνα τῆς θαλάσσης. Λιὰ τοῦ ὑδραγωγείου τούτου ἡ παρίστημις πηγὴ Ἀρέθουσα, ἥς τὰ εἰσπίπτα σφύζονται εἰ-

σέτι, ἐκ Συρακούσας διωχόμενος εἰς Ὀρτυγίαν, καὶ ἴσως ἡ διώρη; αὕτη παρήγαγε τὸν γνωστὸν μῦθον τῆς ὑποδρυγίου κοινωνίας τῆς Ἀρεθούσης μετὰ τοῦ Ἀλφειοῦ.

— Κατὰ τὴν Προυσικὴν ἐφημερίδα τὴν ἐπιγραφομένην « Ταχυδρόμος τῆς Ἀλλης », ὁ Κ. Ὁθων Βλαύς, ὑπογραμματεὺς, καὶ ὁ Κ. Σχλοττμάννος, ἐπικληρὺς τῆς Προυσικῆς πρεσβείας εἰς Κωνσταντινούπολιν, περιῆλθον τὴν Σαμοθράκην, τὴν Τένεδον καὶ τὴν Ἰμβρὸν, νήσους αἱ ἀπὸ τοῦ 1780 οὐδεὶς ἐποτκέρθη ἀρχαιολόγος ἢ φιλολόγος. Διαμείναντες δὲ εἰς Σαμοθράκην δεκαπέντε ἡμέρας, ἀνεκάλυψαν ἀμέγα κικλώπειον τεῖχος, μέγας περιβόλου ἀρχαιοτάτου ἱεροῦ β'. τὸν ναὸν ἐν αὐτῷ κυρίως ἐτελοῦντο τὰ μυστήρια, μεθ' ὧν τῶν παρακειμένων οἰκοδομημάτων γ'. τὸ σπήλαιον τοῦ Γηρυόου, ὅπου εἶδον κῆρας εἰς τὴν μεγάλῃ ἀλατονόμαστον θεάν δ'. πολλὰ ἀνάγλυφα τῆς ἀρίστης ἐποχῆς τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἐπερίπου τριάντα ἀνεκδότους ἐπιγραφάς στ'. τοσαῦτα σχεδὸν ἑλληνικά καὶ φοινικικά νομίσματα, ἐπίσης ἀνεκδότα. Ἐκθεσις δ' ἐμπεριστατωμένη περὶ τῶν μνημείων τούτων συνετάχθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κουρτίου, καὶ καθυπεβλήθη εἰς τὴν Προυσικὴν Ἀκαδημίαν.

— Ἡ περὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς τελευταία τῶν πεπαιδευμένων ἰδέα ἦτο ὅτι τὸ φῶς τοῦτο προήρχετο ἐξ ἀερῶδους ἀτμοσφαιρας περικυκλούσης τὸν πυρῆνα τοῦ φωστήρος, ἥτις δὴποτε καὶ ἂν ἦν ἡ ὕλη αὐτοῦ. Ὡς ἀποδείξεις δὲ τῆς ἀληθείας ταύτης ἐθεωρήθη καὶ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Ἀραγῶ, ὅτι τὸ ἡλιακὸν φῶς ὁλόμενον, δὲν ὑποκειται εἰς πόλωσιν. Ὁ Ἀγγλος Κ. Θωμᾶς Βούδ' ἐπεχείρησε νέον πείραμα διὰ τῆς φωτογραφίας, φέρον, ὡς νομίζει, εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Ἐλαβε δηλαδὴ ἐπὶ φωτογραφικῶν πλακῶν διαφόρους τοῦ ἡλίου τύπους, ἐκθεῖς ἐκάστοτε ἐκάστην τῶν πλακῶν ἐπὶ μακρότερον χρόνον εἰς τὸν ἥλιον ἢ τὴν προηγουμένην. Παρατήρησε δὲ ὅτι ὅσῳ χρονιατέρα ἡ ἐκθεσις, τόσῳ εὐρύτερος ἀποτελεῖτο ὁ τύπος. Τὰ αὐτὰ πειράματα ἐπανελάθεν εἰς τὸ φῶς τῆς λαμπάδος, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦν τὸ ἴδιον· τὰ ἐπανελάβε δὲ καὶ εἰς τὸ ἐκ στερεοῦ σώματος ἀποκερπόμενον φῶς, ἦτοι ἐκ τιτάνου καιομένης ὑπὸ ρεύματος ὀξυγόνου καὶ ὑδρογόνου, καὶ ἐνταῦθα παρατήρησεν ὅτι ἡ παράτασις τῆς ἐκθέσεως δὲν ἤρξανε τὴν διάμετρον τοῦ τύπου. Ἐκ τούτων δ' ἐσυμπέρανεν ὅτι τὸ ἐξ ἀερῶδους σώματος παραγόμενον φῶς μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἐκ στερεοῦ, ἔχει τὴν ιδιότητα ταύτην, καὶ ἐπομένως ὅτι ἀερῶδης εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἡλίου. Ἀναγγέλλεται ἐν τούτοις εἰδική τις πραγματεία ὑπὸ Γαλλοῦ τινος φυσικοῦ, Κ. Χακοριὰκ καλουμένου, ἐν ᾗ περὶ τῆς φύσεως τοῦ ἡλίου, διὰ διαφορῶν, πολὺ πειστικωτέρων πειραμάτων, ἀποδείκνυται τὸ αὐτὸ περὶ τῆς ἡλιακῆς ἐπιφανείας, καὶ ἐξηγῶνται ὅλα τὰ λοιπὰ τοῦ ἡλίου φαινόμενα.

— ΜΑΧΗ ΤΙΓΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥ. Πρόσκεινται ἐτῶν ἰδοῦ τί περίεργον συνέζη εἰς Βεντάμην

τῶν Ἰνδιῶν Ἀνθρώπος τις ἄλιεὺν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Τυλιεμάνου, ἤκουσε πάταγον εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἤρχετο ὁ ὁρῦς, παρατήρησε τίγριν κολυμβῆσαν, ἐρχομένην ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι μέρους, καὶ πλησιέστατα οὖσαν αὐτοῦ. Τότε, διὰ τὴν ἀπορῶν τὸν κίνδυνον, ἀνεπήδησεν εἰς δένδρον· ἀλλὰ μόλις ἀνέζη, καὶ ἡ τίγρις, ἀναδῶσα καὶ αὐτὴ εἰς ἄλλο δένδρον παρακείμενον, ἠτοιμάζετο νὰ ἐπιπέσῃ δι' ἔλματος κατὰ τοῦ ἀλίου. Ἀλλ' αἰρῆς παμμεγέθης κροκοδείλος, ἀνακύψας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὤρμησε πρὸς τὴν τίγριν, καὶ ἀρπάσας αὐτὴν τὴν κατεβίβασεν εἰς τὸ ὕδωρ. Ἐξάκις τὰ δύο ζῶα ἐδυβίσθησαν παλαίοντα· μανιωδὲς ὑπ' αὐτό, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἔρρεεν ἀφθονον. Ἐπὶ τέλους ὁ κροκοδείλος ἤρπασε τὴν τίγριν ἀπὸ τῆς ράχους, καὶ αὐτὴ, μὴ δυναμένη πλέειν ἢ ἀντιπαλαίσῃ, κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀμφιδίου ζώου.

— Ἡ ΧΗΜΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣΑ ΤΗΝ ΑΛΑΤΟΝΕΙΑΝ. Γνωστὸν ὅτι ἡ ὀρησκεία, διὰ τῆς οὐρανίου αὐτῆς διδασκαλίας, θεραπεύει πολλάκις τὴν ἀλατονείαν· δὲν ἐγνωρίζομεν ὅμως ὅτι καὶ ἡ χημεία, ἐπιστήμη ὅλως φυσικὴ, μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς ἀποτελεσμάτων ἔχει καὶ τοῦτο. Τὸ ἐρεῖς ἀληθέστατον ἀνέκδοτον τὸ ἀποδεικνύει·

Βαρόνος τις ἐν Γερμανίᾳ, ἀνήκων εἰς ἀρχαιοτάτην οἰκογένειαν, ἤκουεν ἐν Βερολίνῳ τὸ μάθημα τῆς χημείας τὸ ὁποῖον παρέδιδεν ὁ Κλαπρόθ, σοφώτατος καθηγητής. Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ μετέδαινε εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τοῦ καθηγητοῦ τούτου, ἀνατράπη τὸ ὄχημά του, αὐτὸς δὲ καὶ ὁ ἠνίοχος ἐπαθὸν ἄρκετά, ὥστε ὁ ἰατρός παρήγγειλε νὰ φλεβοτομηθῶσι καὶ οἱ δύο. Ὁ βαρόνος εὐεώρησε τότε τὴν ὥραν ἐρμωδίαν διὰ νὰ λύσῃ ζήτημα πρὸ πολλοῦ ἀνησυχῶν αὐτόν· ἠθέλησε διὰ χημικῆς ἀναλύσεως νὰ πληροπορήσῃ εἰάν μετὰ τοῦ αἵματος βαρόνου γερμανοῦ καὶ τοῦ αἵματος ἀνθρώπου τοῦ ὄχλου, ὑπάρχῃ τῶνόντι φυσικὴ διαφορά, ὡς ἀξιοῦσιν οἱ εὐγενεῖς. Ὅθεν διέταξε νὰ βάλωσι τὸ αἷμα αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἠνιόχου εἰς ἰδιαίτερα ἀγγεῖα, καὶ νὰ τὸ στείλωσιν εἰς τὸν σοφὸν καθηγητὴν διὰ νὰ τὸ ἀναλύσῃ μετὰ μεγίστης ἀκριθείας.

Γενομένης δὲ τῆς ἀναλύσεως, εὐρέθη ὅτι ἕκαστον περιεῖχε τὴν αὐτὴν ποσότητα τοῦ σιδήρου, τῆς τιτάνου, τῆς μαγνητίας, τῆς φωσφορικῆς τιτάνου, τοῦ λευκώματος, τοῦ ἀλυκοῦ καλίου καὶ νάτρου, τοῦ ὑπανθρακικοῦ νάτρου, τοῦ θειικοῦ καλίου, καὶ τῆς βλενωδους καὶ ἐκχυλισματικῆς ὕλης καὶ ὕδατος. Μία μόνη διαφορά ὑπῆρχεν, ὅτι τὸ αἷμα τοῦ βαρόνου περιεῖχε διακόσια μέρη ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἀπεδείκνυν ὅτι τὸ τοῦ ἠνιόχου ἦτο καλῆτερον τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου του.

Ὁ βαρόνος, πεισθεὶς ἐκ τῆς συγκριτικῆς ταύτης ἀναλύσεως ὅτι τὸ αἷμα καὶ τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν ἀγενῶν εἶναι φυσικῶς καὶ χημικῶς τὸ αὐτό, παρήγγειλε τὸν διδάσκαλόν τοῦ υἱοῦ του νὰ βάλλῃ ὑπὸ

τὰς ὀφείας τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἀντίγραφον τῆς περὶ τῆς ἀναλύσεως ἐκθέσεως, ὅσας τὸν ἤθελεν ἰδεῖ θεωροῦντα τὸ ἴδιον αἷμα ἀνώτερον τοῦ αἵματος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

— ΒΔΕΛΛΑΙ. Λί βδέλλα, ὡς γνωστὸν, προμηνύουσι δι' ἀλανθαστῶν σημείων τὰς καταιγίδας. Τὰ δὲ σημεῖα ταῦτα εἶναι τὰ ἐρεῖης· γίνονται ζωηρότεροι, περιερίσσονται καὶ κινεῖνται τοσοῦτω πλέον ἐντόνως ὅσω ῥαγδασιότερα θά εἶναι ἡ προσδοκωμένη θύελλα, καὶ ἀγωνίζονται εἰς μάτην πολλάκις νὰ ἀναβῶσι τὰς πλευρὰς τοῦ ἀγγείου ἐν ᾧ φυλάσσονται.

Ὁ Κ. Merryweather, φυσιολόγος διακεκριμένος, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ κανονίσῃ τὰς κινήσεις ταύτας, διὰ νὰ καταστήσῃ τὰς προμηνύσεις τῶν βδελλῶν ἀσφαλεστέρας. Ἰδοὺ δὲ ἡ μέθοδός του· θέτει ἐπὶ τραπέζης ἀριθμὸν τινα φιαλῶν μετ' ὕδατος ἄλλ' ἡμικένων, ἐντὸς δὲ αὐτῶν ἀνὰ μίαν βδέλλαν· ἔπειτα βυθίζει εἰς τὸ ὕδωρ σωλῆνα ὑάλινον ἢ σιδηροῦν, οὗτινος ἡ ἄλλη ἄκρη μένει ἐκτὸς τῆς φιάλης, ἐντὸς δὲ τοῦ σωλῆνος εἰσάγει λεπτότατον βακτηρίδιον ἐλεφάντινον, τὸ ὅποιον συνδέει μετὰ σύρματος συνεχομένου μετὰ γλωττίδος κώδωνος. Ἡ βδέλλα, συναίσθανομένη τὴν ἠλεκτρικὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας, ἀναβαίνει, εἰσέρχεται εἰς τὸν σωλῆνα καὶ ταρασσει τὸ βακτηρίδιον· τότε σημαίνει ὁ κώδων καὶ εἰδοποιεῖ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς προσεχούσης ἀλλοιωτικῆς ἀτμοσφαίρας.

— ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Ἀρχαιολογικὴ τις ἀνακάλυψις πολλοῦ λόγου ἄξια, ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Πρὸ τινῶν μηνῶν ὁ ἰδιωκτῆς γηπέδου κειμένου παρὰ τὸ Βρετανικὸν προξενεῖον ἐθεμελίωσεν ἐπ' αὐτοῦ οἰκίαν. Ἐνῷ δὲ ἔσκαπτον οἱ ἐργάται εὗρον μέγα πλίνθων καὶ πατρῶν στερεώτατον. Ἐπειδὴ αἱ ἀνασκαφαὶ ἐπρυχώρησαν βαθύτερον, εὗρέθησαν καὶ τοῖχοι ὀγκώδεις ἐκ πλίνθων καὶ πλήθος ἀψίδων, καὶ ὀροφαὶ ἐκ γύψου, καὶ τεμάχια ἄλλα ὑαλοποιημένα καὶ ἀπηνύρακωμένα, ἐπὶ δὲ καὶ ὀραιότατοι μονόλιθοι κίονες ἐκ γρανίτου ἐρυθροῦ, καὶ ὀγκωδέστατοι λίθοι παραπλήσιοι πρὸς τοὺς τῶν λατομείων τοῦ Καφρ-Δουάρ, δεκαεὶ μίλια ἀπεχόντων τῆς Ἀλεξανδρείας.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων εὗρισκονται καὶ ὥραθα κισιόχρονα, καὶ τεμάχια κίωνων ἐκ μαρμάρου λευκοῦ. Τὸ μέρος ὅπου ἀνευρέθησαν αἱ ἀρχαιοτάτες αὗται ἀπέχει ἡμῖν μίλιον τοῦ τόπου ὅπου λέγουσιν οἱ ἀρχαιολόγοι ὅτι ὑπῆρξε τὸ σταυροδρόμιον τῶν τεσσάρων λεωφόρων τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Πτολεμαίου. Πιναῖται δὲ ὅτι εἶναι εἰρεῖπια τῆς ἀρχαίας βιβλιοθήκης.

Καὶ πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν ἀνεκαλύφθησαν ὥραιότατα Ἑλληνικὰ ἀγάλματα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἅτινα ἐτοποθετήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνευρέοντος πρὸ τῆς οἰκίας του.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια. Ἰδεὶ φυλλάδι. ΡΣΤ.)

—ο—

LXXI.

Τρία πουλάκια κάθονται ψηλὰ στὴν Καλιμακούδα
Τὸ ἓνα τερᾶν τὴν ποταμιά τ' ἄλλο τὸ Καρπενῆσι
Τὸ τρίτο τὸ καλὴτερο μοιρολογεῖ καὶ λέει·
Σέχω, , νὰ φύγωμε κ' ἀπὸλα καὶ τοὺς Βλάχους
Ὅσά ἔναι ὁ Κώστας ζωντανός· παρέκει παῦ διαβαίνει,
Τὸ καρπούλι ἐρώναζε τ' ἀπάνω καὶ τὸ κάτω.
Πολλὴ μαυρίλα ἔρχεται ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι.
Μὴν ὁ Ἀντώνης ἔρχεται μετ' τὸν Καραγιαννάκη;
Μὴν εἶναι ὁ Μουχουρδάραγας μ' αὐτοὺς τοὺς Γιουστασίους;
Παυλί μου, ποῦθεν ἔρχεται καὶ ποῦθε κατεβαίνει;
Μὴν ἔρχεσαι ἀπὸ τ' Ἀγραφα καὶ ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι;
Δὲν ἔρχομαι ἀπὸ τ' Ἀγραφα οὐτ' ἀπ' τὸ Καρπενῆσι.
Μὴν ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Μηλιά καὶ ἀπὸ τὰ Βλαχοχώρια.
Μὴν εἶδες τὸν Ρογόπουλο καὶ τὴν Ροδοθανάση;
Δὲν εἶδα τὸν Ρογόπουλο μήτε Ροδοθανάση.
Τὸν Μπαϊρακτάρη ἀντάμωσα μέσα στοὺς . . .
Καὶ τοῦ πα χαιρετίσματα διὰ νὰ λθῇ νὰ σὰς βγάλῃ.
Τοῦ πιάνουν πέντε ζωντανούς καὶ πέντε σκοτωμένους
Τὸν Κώστα τὸν ἐλάβουσιν ἀνάμεσα σταῖς πλάταις
Κ' ἐκεῖνος δὲν ἐστάθηκε καὶ σπὸν παπᾶ πηγαίνει.
Καὶ ὁ παπᾶς τὸν γέλασε καὶ ἀπιστᾷ τοῦ κάνει.
Ἡ κλεψτουρά περπάταε καὶ περπατᾷ καὶ κλαίγει,
Σαλεύουν γιὰ τὸν Κωνσταντὴ τὸν Κώστα τὸν Καφρίτζα.
Κυρίε μου, τί νὰ γίνῃκε τοῦτο τὸ καλακίρι
Νὰ χαραινῶσιν τὰ χωριά καὶ αὐτὸ τὸ Καρπενῆσι.

LXXII.

Ἀτός του τὸ εἶδε τ' ὄνειρο ὁ Κασιτᾶν Ρομφές.
Οὐδ' ἐτρῶγεν, οὐδ' ἐπικιν, οὐδὲ χαρακοπάει
Μὲν τ' ἄρματά του τήρει στέκει καὶ τὰ ρωτᾷ·
Τουφέκι μου περήφανο, σπαθί μου πέρα πέρα,
Σαράντα χρόνους ἔκαμα ἄρματωλὸς καὶ κλέφτης,
Τὸ χέρι μου προσιέριλο καὶ τὸ σπαθί μου στρώμα
Καὶ τὸ τουφέκι· ἐστὶ πλευρὸ ὅσο νὰ ξεμερώσῃ.
Ἀτός μου τὸ εἶδα τ' ὄνειρο καλὴ θανά ποθάνω,
Τῆς νύχτας τὸ περπάτημα καὶ τῆς αὐγῆς ὁ ὕπνος,
Ὅσο νὰ ἴπῃν τὰ ἀηδόνια σταῖς ροιλιαῖς κ' ἡ ὁμορφανταῖς
(νὰ πλύνουν.)
Ἠὲρα κ' ἐγὼ τὴν ταῖρὰ νὰ πάω νὰ πολεμήσω.
Τὴν στράτα ποῦ ἐπῆγαίνα ὅτὸν ὁρόμο ποῦ πηγαίνω
Καὶ βρέσκεῖ ἓνα γέροντα, σιέκω καὶ τὸν ρωτᾷ·
Καλὴ μερὰ σου γέροντα· καλῶς πὺν κατετάει
Κασιτᾶν Ρομφές ποῦθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦ θάνα πηγαίνεις;
Ἀπὸ τὴν Ἀλεσσῶνα ἔρχομαι, στὴν Κατερίνα πεθαίνω
Αὐτοῦ μπροστὰ τουρκόσπιτα καὶ εἶναι κουνηροχώρια.
Ἐγὼ Τουρκούς δὲν σιμάζωμι, Κουναρούς δὲν φοβοῦμαι
Ἐγὼ ἔμι Ρομφές ἐκκουστός, Ρομφές ἐκκουσμένος.
Καὶ πῆγε καὶ ἀποκλείσθηκε μέσα εἰς μίαν ἐκκλησιάδα
Τρεῖς μέρας κάνει πόλεμο καὶ πέντε ἡμερανύχτια.
Φέρνουνε τόπια ἀπ' τὴν στερὰ, κανόνια τοῦ πέλᾳγου,